161 КК України, недосконаліть системи статистичного обліку та відсутність чітко визначеної інституційної координації. Перспективним напрямом удосконалення видається не просте подальше розширення переліку заборон, а формування узгодженої системи: чітких дефініцій, єдиних правил документування, належної підготовки правоохоронців, прозорої статистики та визначеного державного координатора. Такий підхід дозволив би одночасно ефективніше захищати єврейську громаду від дискримінації та гарантувати дотримання принципів рівності, юридичної визначеності й свободи слова.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про запобігання та протидію антисемітизму в Україні: Закон України від 22.09.2021 р. № 1770-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1770-20#Text

2. Науково-експертний висновок на проєкт Закону про запобігання та протидію антисемітизму в Україні (реєстр. № 5109 від 19.02.2021). URL: https://itd.rada.gov.ua/billinfo/

3. Про внесення зміни до статті 161 Кримінального кодексу України для реалізації положень Закону України «Про запобігання та протидію антисемітизму в Україні» : Закон України від 15.02.2022 р. № 2037-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2037-20#Text

4. Проєкт Закону про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію антисемітизму в Україні» щодо визначення спеціального координатора з питань запобігання та протидії антисемітизму, № 14228 від 17.11.2025. URL: https://itd.rada.gov.ua/billinfo/

Войцих А.В., здобувач
Науковий керівник: Бондаренко Н.О.
кандидат юридичних наук, доцент,
Державний торговельно-економічний університет, м. Київ

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ГАРМОНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА З ПРАВОМ ЄС

Інтеграція України до ЄС є одним із головних завдань нашої держави на даному етапі. Для того щоб стати повноправним членом Європейського Союзу, Україна має повністю узгодити своє національне законодавство з нормами європейськими права, які називаються acquis communautaire, тобто адаптувати, гармонізувати своє право. Здобуття Україною статусу кандидата на членство в Європейському Союзі у 2022 році та офіційне відкриття передвступних переговорів актуалізували це завдання державних органів та юристів [1, с. 45].

Основною метою гармонізації є формування єдиного правового поля між Україною та країнами-членами ЄС щоби забезпечити вільний рух товарів, послуг, капіталу та людей, а також захистити права людини в демократичній державі. В умовах сьогодення цей процес зіштовхується з багатьма труднощами, що потребують детального аналізу та вирішення [2, с. 112].

Найскладнішим викликом є запровадження воєнного стану в Україні у звязку з повномасштабною війною. Це вимагає від держави ухвалення швидких та особливих рішень щоби забезпечити обороноздатність країни. Також європейські стандарти потребують прозорості, дотримання суворих демократичних процедур, а також часто довготривалих обговорень законопроєктів. До того ж варто додати, що більщість державних ресурсів спрямовуються на оборонні потреби. Це ускладнює процес фінансування складних реформ у інших сферах, як, наприклад, технічне регулювання та охорона довкілля [3, с. 78].

Іншим викликом є динамічність та великий обсяг європейського права. Законодавство ЄС містить десятки тисяч нормативних актів у різних сферах, включаючи цифрові технології та сільське господарство. Також варто врахувати, що право ЄС доповнюється новими директивами, регламентами, а тому українські законотворці мають адаптувати норми, які самі по собі постійно змінюються [4, с. 15].

Наступний виклик полягає у необхідності покращити якість нормотворчого процесу та справжньої імплементації законів. Формальне ухвалення законів ВРУ на практиці призводить до того, що вони не працюють через відсутність необхідних підзаконних актів або ресурсів. Для правильного застосування законів також потрібно організувати прозору роботу антикорупційних органів та судової системи [2, с. 118].

Проблемою залишається і недостаток у кваліфікованих юристах у галузі права ЄС. Для ефективної адаптації цих норм потрібні фахівці, які добре розуміють тонкощі європейського права та гарно володіють іноземними мовами. Вважаємо, що здобувачі вищої освіти, молоді науковці мають більш активно вивчати ці питання та долучатися до них [5, с. 34].

Отже, гармонізація національного законодавства з правом Європейського Союзу є тривалим та складним процесом, який вимагає високого рівня фахової підготовки та комплексних реформ. Незважаючи на воєнні виклики, труднощі інституційного характеру, наша країна впевнено рухається шляхом євроінтеграції. Успішність цього процесу повязується із покращенням нормотворчого процесу та належним забезпеченням ефективного функціонування кадрового потенціалу та державної служби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Грицяк І. А. Право Європейського Союзу: навч. посіб. Київ. 2020. 256 с.

2. Копієвська О. В. Гармонізація законодавства України з правом ЄС: проблеми та перспективи. *Часопис Київського університету права.* 2022. № 2. С. 110–119.

3. Муравйов В. І. Правові засади євроінтеграції України в умовах сучасних викликів. *Юридичний вісник*. 2023. № 1. С. 75–82.

4. Офіційний сайт Європейського Союзу. URL: https://european-union.europa

5. Яковюк І. В. Основи права Європейського Союзу: підручник. Харків: Право. 2021. 320 с.

Воронежський А.Д., здобувач,
Науковий керівник:Татаренко С.В.,
доктор філософії в галузі права,
Донецький державний університет внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ OSINT ТА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: МОЖЛИВОСТІ ТА МЕЖІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Цифровізація суспільного життя докорінно змінила середовище, у якому вчиняються кримінальні правопорушення і здійснюється оперативно-розшукова діяльність. Значна частина відомостей про осіб, їхні зв’язки, переміщення та діяльність сьогодні міститься у відкритих джерелах: соціальних мережах, публічних каналах месенджерів, відкритих реєстрах, картографічних сервісах. Водночас Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність», ухвалений у 1992 році, не містить окремих положень ні про збирання та аналіз такої інформації, ні про застосування технологій штучного інтелекту [1]. Це зумовлює потребу визначити можливості та межі використання розвідки з відкритих джерел (OSINT) і штучного інтелекту в діяльності оперативних підрозділів. Закон України «Про інформацію» за порядком доступу поділяє інформацію на відкриту та інформацію з обмеженим доступом [2]. Саме відкрита інформація є предметом OSINT. У своїй статті Д. М. Рибка розглядає OSINT як «концепцію, методологію і технологію добування і використання військової, політичної, економічної та іншої інформації з відкритих джерел без порушення законів» [3, с. 432]. За даними дослідника, на OSINT припадає 80–95 % усіх даних, які використовує розвідувальна спільнота у світі [3, с. 431], а його перевагами є доступність і значний обсяг джерел, оперативність та невисока вартість отримання інформації [3, с. 434].